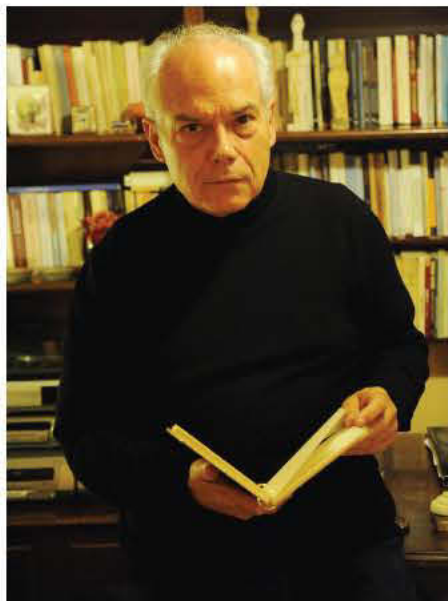

Προδημοσίευση από το νέο βιβλίο του Μάνου Κοντολέων

Ο Μάνος Κοντολέων γεννήθηκε στην Αθήνα το έτος 1946. Σπούδασε Φυσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει σημαντική παρουσία στο χώρο της λογοτεχνίας για ενήλικες αναγνώστες και στην λογοτεχνία που αφορά τα παιδιά και τους νέους.

Η πρώτη του παρουσία στα ελληνικά γίνεται το 1969 με την δημοσίευση διηγήματος σε ανθολογία νέων συγγραφέων. Τα έτη 1997 και 2009 πήρε κρατικά βραβεία λογοτεχνίας με τα μυθιστορήματα «Μάσκα στο φεγγάρι» και «Πολύτιμα δώρα».

«Τριστάνος & Ιζόλδη, μια ιστορία των γλάρων»

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γιάννης Κορομβόκης

Το μενταγιόν που θύμιζε μισοφέγγαρο

Περάσανε κάποιοι μήνες.

Ο Μάρκος, από την ώρα της ανατολής κι όσην ώρα ο ήλιος διέσχισε τον ουρανό, ήταν ένας ηγεμόνας αφοσιωμένος στις υποχρεώσεις της χώρας του τις νύχτες άφηνε τον έρωτα να κυβερνά τον ίδιο κι αναζητούσε τη συντροφιά της Ιζόλδης.

Ήταν και κάποιες φορές που προσκαλούσε και τον Τριστάνο να απολαύσουν και οι τρεις μαζί τα παιχνίδια που έκανε με τα σύννεφα η σελήνη.

Από τον μεγάλο εξώστη του παλατιού μπορούσες να ρίξεις τη ματιά σου μέχρι το λιμάνι, να τη φτάσεις έως εκεί που ξεκίναγε η ανοιχτή θάλασσα. Και να χαρείς τις εικόνες των πλεύμενων που επέστρεφαν μετά από μια ολόημερη περιπλάνηση στις μακρινές βραχώδεις ακτές για να ρίξουν τα δίχτυα τους, που τώρα απλωνόντουσαν στα ξύλινα καταστρώματα ενώ πιο δίπλα, μέσα σε μεγάλα κοφίνια, σπαρταρούσε η πλούσια ψαριά.

Και πάνω από τα ξάρτια των καϊκιών και ολόγυρα από τις πρύμνες τους, εμείς, οι γλάροι, να ελπίζουμε σε ένα μερτικό από τα όσα θα πηγαίνανε σε λίγο στις ταβέρνες του λιμανιού, στα αρχοντικά στις πλαγιές του λόφου, στο παλάτι πάνω στην κορυφή του μεγάλου βράχου.

Κρωξιματα γλάρων και κάποιοι ναύτες –ένας από το ένα το σκαρί, δυο, τρεις από κάποια άλλα– είχαν μάθει νέο τραγουδάκι για να τραγουδάνε τη χαρά από την επιστροφή στα σπιτικά τους.

*Προς τη δύση
στρέφεται η ματιά.
Το πλοίο
πάει ανατολικά.
Δροσερό αεράκι φύσα
προς την πατρίδα:
Πού να 'σαι τάχα,
μικρή του Ιρλανδέζα;
Μήπως από τις πνοές των στεναγμών σου
φουσκώνουν τα πανιά μας;
Φύσα, φύσα, αεράκι!
Φύσα, αχ φύσα, κοριτσάκι!
Κορίτσι της Ιρλανδίας,
άγριο και ερωτικό.**

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ
Τριστάνος και Ιζόλδη
Μια Ιστορία των Γλάρων

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΔΙΔΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΥ ΘΡΥΛΟΥ ΒΑΣΙΜΕΝΗ
ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΜΠΕΡΟΥΛ ΚΑΙ ΖΟΖΕΦ ΜΠΕΝΤΙΕ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΒΑΣΩ ΨΑΡΑΚΗ

Έτσι συχνά συμβαίνει. Αυτό που κάνουν στα κρυφά οι άρχοντες και νομίζουν πως κανείς δεν τους έχει πάρει χαμπάρι γίνεται κεφάλτο τραγουδάκι στα καπηλειά, σούσουρο που φέρνει πονηρό χαμόγελο στα χείλη των γυναικών όταν βγαίνουν στην αγορά και ανταλλάσσουν μυστικά και τα κουτσομπολιά των άλλων.

Θα το έχετε καταλάβει... Μπορεί και να το περιμένατε πως έτσι θα γινότανε – ο έρωτας δεν υποχωρεί τόσο εύκολα. Ναι, ο Τριστάνος συνέχιζε να συναντιέται στα κρυφά με την Ιζόλδη.

Στα κρυφά... Έτσι νομίζανε. Μα πάντα υπάρχουν ματιές που ξετρυπώνουν τις φωλιές του έρωτα, αυτιά που καταφέρνουν να ακούσουν τα ψιθυρίσματα της αγάπης.

Τραγουδάκι, λοιπόν, έγινε στο στόμα των ναυτικών η ιστορία που πάνω σε ένα καράβι είχε ξεκι-

* Ρίτσαρντ Βάγκνερ – από το λιμπρέτο της όπερας Τριστάνος και Ιζόλδη, μτφρ.: Αλέξανδρος Ίσαρης – Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 1995-1996